

4 ΤΡΟΧΟΙ

ΤΕΥΧΟΣ 6 ΜΑΡΤΙΟΣ 1971 ΔΡΧ. 10

2 ΤΡΟΧΟΙ

ΕΙΔΙΚΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ: ΜΟΤΟ '71

- Μερσεντές 540Κ
- Μετατροπές για VW
- Λομπάρντι, ΤΕΣΤ
- ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ
- F1-1971
- Επίσκεψις στον Στάινμετς

Είναι γνωστό ότι η ανθρώπινη δραστηριότητα πάνω στη Γη, είναι σαφώς προκαθορισμένη. Χρονικά βέβαια. Είναι επίσης γνωστό ότι κάνουμε τα καλύτερα πράγματα στη ζωή μας από τα 18 μέχρι τα 45. Πριν και μετά απ' αυτές τις ηλικίες, τα πράγματα είναι μάλλον μπερδεμένα.

Οι άνθρωποι το ξέρουν αυτό καλά και κινούνται ανάλογα στους ιδιαίτερούς τους τομείς, επιτυγχάνουν ή αποτυγχάνουν ή απλώς κινούνται.

Εμείς και έσείς κινούμεθα και σ' ένα τομέα που λέγεται αυτοκίνητο. Ενδιαφερόμεθα για το παρόν και για το μέλλον, όχι μόνο του αυτοκινήτου, αλλά, επειδή υπάρχει μια σύνδεση στις έννοιες αυτοκίνητο - άνθρωπος, ενδιαφερόμεθα για το δικό μας μέλλον. Σε εκείνα βέβαια με τ' αυτοκίνητο. Βλέπουμε ότι οι δρόμοι «Ξησξαν» και βλέπουμε ότι δεν μπορούμε να κινηθούμε. Παράλληλα βλέπουμε ότι δεν γίνεται τίποτα για να απαλυνθεί η κατάσταση και κάνουμε ένα απλό υπολογισμό για να καταλάβουμε στο συμπέρασμα ότι σε τρία χρόνια θα υπάρχουν στην Αθήνα 400.000 αυτοκίνητα και η Αθήνα ΔΕΝ ΧΩΡΑ 4000.000 αυτοκίνητα. Εκτός βέβαια αν γίνουν νέοι δρόμοι — σύντομα — διαβάσεις υπόγειες και υπέργειες και άλλα. Αν δεν γίνουν, τότε κλείστε τα μάτια και φαντασθείτε τη Λεωφόρο Πανεπιστημίου στις 8 το βράδυ με ψιλά βροχή!!!

Τρόμος!

Όλοι εμείς θα δεχθούμε ένα ισχυρό πλήγμα. Όχι τόσο οικονομικό, γιατί κανείς μας δεν ξεκίνησε να πλουτίσει με τ' αυτοκίνητο, αλλά πολύ πιο σοβαρό. Πλήγμα θανατηφόρο. Χρησιμοποιούμε τ' αυτοκίνητά μας για τις δουλειές μας. Χωρίς αυτά η μέρα μας θα μικρύνει, αφού οι μετακινήσεις μας θα χρειάζονται περισσότερες ώρες. Θα κάνουμε χρόνο και ο χρόνος είναι ΚΑΙ χρήμα.

Το πρόβλημα της σταθμεύσεως θα γίνει τρομερό. Δεν θα μπορούμε να παρκάρουμε ούτε έξω απ' τα σπίτια μας — αν και αυτό συμβαίνει ήδη. Εκτός αν τα σπίτια μας είναι πολύ μακριά απ' την πόλη, οπότε πάλι θα θέλουμε τ' αυτοκίνητά μας για να κατεβούμε στην πόλη. Εκεί, όμως, δεν θα έχουμε που να τα παρκάρουμε. Εκτός αν η πόλις γεμίσει «μάνιτρες» προς 25 δραχμές το κομμάτι, οπότε θα πρέπει ν' αλλάξουμε επάγγελμα και να κάνουμε μάνιτρες. Καφκική εικόνα. Και δεν πρόκειται να κάνουμε σοφές προτάσεις για το κυκλοφοριακό. Έχουν γραφή και εισηθεί από άνθρωπους πολύ πιο υπεύθυνους από μūs. Μετά δεν πιστεύουμε ότι οι «προτάσεις» μας θα οδηγήσουν πουθενά. Απλώς επισμαίνουμε μια κατάσταση, που έρχεται γοργά.

Τι θα γίνει; Ίσως τὰ κάψουμε. Ίσως ν' αποκτήσουμε άλλα μέσα μεταφοράς. Ίσως βαδίσουμε.

Ίσως κρατήσουμε τ' αυτοκίνητά μας παρκαρισμένα στους πρόποδες του Κιθαιρώνας και τὰ παίρνουμε την Κυριακή. Τότε όμως θα σκοτωνόμαστε λόγω «υπερβολικής». Ίσως ν' αγοράσουμε μοτοσυκλέτες!

Μια μοτο θέλει λίγο χώρο, καιεί λίγο βενζίνη, έχει μικρά έξοδα. Θέλει, όμως, μεγάλη καρδιά.

Περίοδος μεταβατική; Περίοδος που θα μās οδηγήσει από τους 4 στους 2 τροχούς;

Έχουμε πάνω από 40 σελίδες στο τεύχος αυτό. Μά, μοτοσυκλέτες! Έχουμε και μια Κυριακή με μια μόνο-κρόσς, μια μοτοσυκλέτια, που πάει παντού δαλαδά, των 250 κ.έ. στις ανατολικές πλαγιές του Ύμντου. Πήγαμε παντού. Σε κορυφές και ξεροπόταμα, σε δάση και μικρά λιβάδια. Χάσαμε δυο κιλά απ' την προσπάθεια, αλλά άξιζε τον κόπο. Η μοτοσυκλέτια ίσως δώσει στους παλιότερους τὴ καρὰ τῆς περιπέτειας και τὴν ἄσκησι, που τόσο τὸς χρειάζεται, και ίσως γνωρίσει στους νεότερους αὐτὴ τὴν πολύχρωμη πέτρα σὴν κορυφὴ τοῦ μικροῦ βουνουῦ, που πρώτη φορά τὴν εἶδαν ἄνθρωπινα μάτια τὴν Κυριακὴ.

Κύριοι, έχουμε τὴν ἐντύπωσι ότι τὸ μέλλον μας βρίσκεται σὶὰ βουνά.

ΚΩΣΤΑΣ ΚΑΒΑΘΑΣ